

Flerårig nasjonal kontrollplan (MANCP)

Innledning

Hvert medlemsland i EU – og hvert EØS-land som omfattes av regelverket, skal utarbeide sin egen nasjonale MANCP. Kravet følger av kontrollforordningen (EU) 2017/625. Planen skal beskrive hvordan Mattilsynet planlegger, prioriterer og gjennomfører offentlig kontroll.

I 2025 gjennomførte Mattilsynet en omfattende strukturendring, der den offentlige kontrollen ble omorganisert fra fem regioner til fire tilsynsdivisjoner med ansvar for hver sine tilsynsområder .

Den nye organisasjonsstrukturen er etablert, og vi er i ferd med å videreutvikle og harmonisere prosesser som grunnlag for Mattilsynets kontrollsystem. Målet er å sikre likebehandling, høy kvalitet og en mer enhetlig praksis på tvers av organisasjonen der dette er hensiktsmessig.

1. Overordnet informasjon om kontrollsystemet

1.1 Formål og virkeområde

Formålet med planen er å beskrive hvordan Mattilsynet organiserer, planlegger, prioriterer, gjennomfører og følger opp offentlig kontroll i tråd med [kontrollforordningen](#).

Offentlig kontroll omfatter inspeksjoner, revisjoner, prøvetaking og andre kontrolltiltak for å verifisere at virksomheter etterlever regelverket. Annen offentlig aktivitet er ikke en del av MANCP.

Hovedkontoret i Mattilsynet er utpekt som koordinerende organ for den flerårige nasjonale kontrollplanen (MANCP). Hovedkontoret har ansvar for å:

- samordne utarbeidelsen av planen på tvers av tilsynsdivisjonene og hovedkontoret
- sikre sammenheng og helhet i planen
- koordinere arbeidet med årsrapportering (AROC) til EU

Virkeområdet er all offentlig kontroll som Mattilsynet utfører for å sikre etterlevelse av regelverket innen:

- mattrygghet, integritet og kvalitet i et helkjedeperspektiv
- helse og velferd hos dyr og fisk
- fôr og fôrtrygghet
- plantevernmidler
- økologisk produksjon og animalske biprodukter
- import og eksport av varer innenfor ovenfor nevnte områder

Selv om kontrollforordningen omfatter store deler av Mattilsynets ansvarsområde, gjennomfører Mattilsynet også offentlig kontroll på enkelte nasjonalt regulerte områder og som ikke omfattes av EØS-avtalen. Disse tilsynsområdene følges opp etter de samme grunnleggende prinsippene for planlegging, gjennomføring og oppfølging av offentlig kontroll som de EØS-regulerte områdene.

MANCP omfatter også hvordan kontrollen støttes av delegert myndighet, kunnskapsinstitutter og laboratorier.

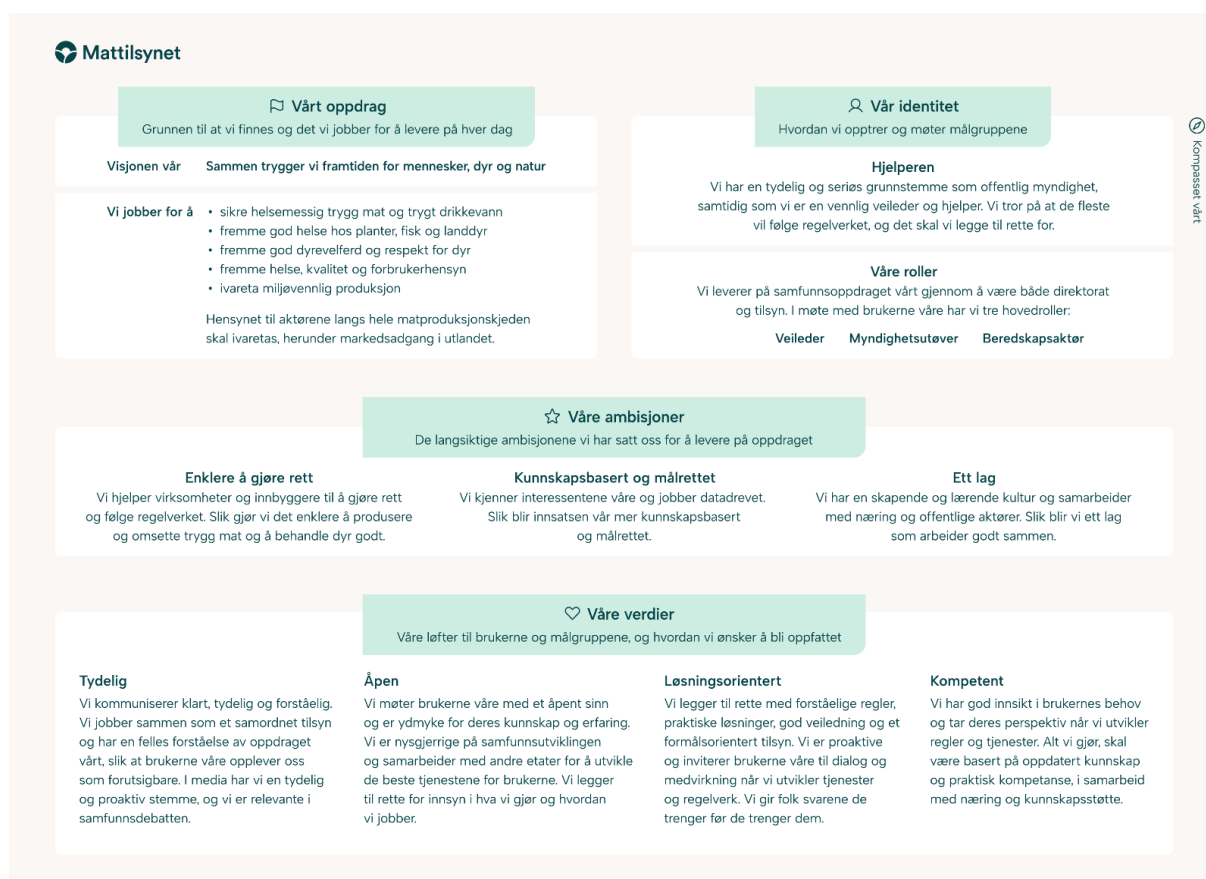
Kontroll som Mattilsynet utfører på oppdrag fra andre etater er ikke omfattet.

2. Mål og strategisk retning

2.1 Mattilsynets strategi

Mattilsynets strategi tar for seg tre ambisjoner for å sikre bedre gjennomføring av samfunnsoppdraget vårt: *Enklere å gjøre rett, Kunnskapsbasert og målrettet, og Ett lag.*

Mattilsynet har utarbeidet et strategisk kompass som på én side tydeliggjør virksomhetens mandat, samfunnsoppdrag og overordnede retning.

2.2 Mål for den offentlige kontrollen

Den offentlige kontrollen skal bidra til å sikre høy grad av regelverksetterlevelse, beskytte menneskers, dyrs og planter helse, ivareta forbrukernes interesser og fremme tillit til mat- og forvaltningssystemene gjennom risikobasert, målrettet og effektiv kontroll. Mer konkret handler det om å

- sikre at virksomheter etterlever gjeldende regelverk
- forebygge og redusere risiko for helsefare knyttet til mat, planter og dyr
- beskytte forbrukernes interesser og bidra til trygg mat
- fremme god dyrehelse og dyrevelferd
- forebygge og begrense spredning av planteskadegjørere og plantesykdommer
- opprettholde tillit til regelverk, kontrollsystemer og tilsynsmyndighetene
- bidra til like konkurransevilkår gjennom en enhetlig og effektiv håndheving av regelverket
- bruke kontrollressursene risikobasert og der de har størst effekt

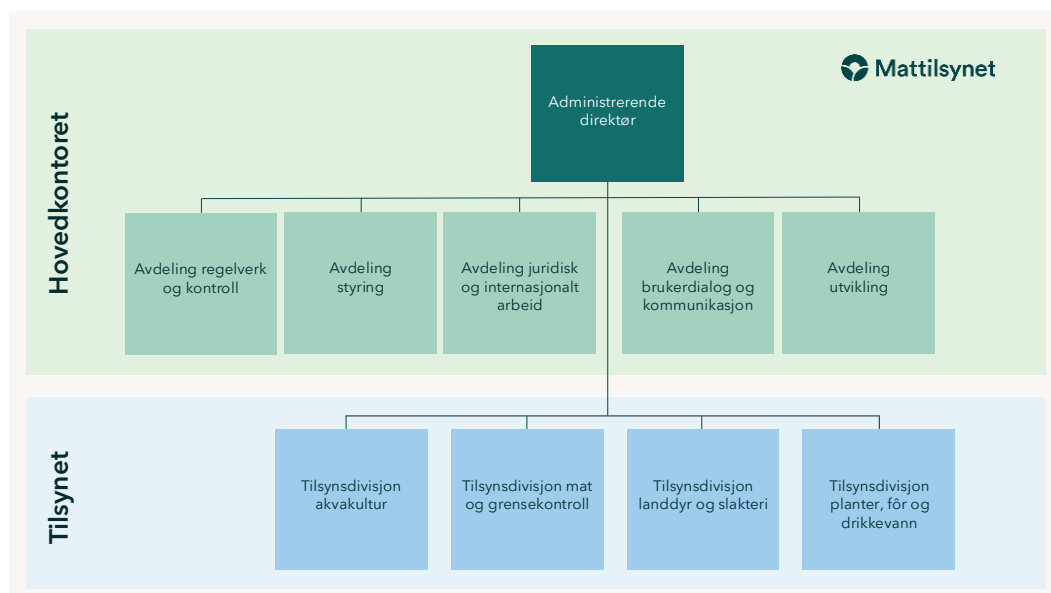
Ressursene til offentlig kontroll prioriteres i tråd med identifisert risiko gjennom tilstandsbeskrivelser. Dette innebærer at områder med høyest risiko for folkehelse, dyrehelse, plantehelse, dyrevelferd og miljø prioriteres ved planlegging og gjennomføring av kontroll.

3. Organisering av offentlig kontroll

3.1 Ansvar og struktur

Mattilsynet er kompetent myndighet for offentlig kontroll etter matloven, dyrevelferdsloven og tilknyttet regelverk.

Virksomheten er organisert i to nivåer; hovedkontoret og tilsynet

3.1.1 Hovedkontoret

Hovedkontoret ivaretar Mattilsynets direktoratsfunksjon og har ansvar for overordnet styring, strategisk utvikling og felles virksomhetsstøtte. Hovedkontoret skal sikre enhetlig regelverksforvaltning, koordinere beredskap og internasjonalt arbeid, behandle klagesaker og legge til rette for kunnskapsbasert og risikobasert offentlig kontroll i hele organisasjonen.

Hovedkontoret er plassert på seks ulike lokasjoner, med hovedsete i Oslo.

3.1.2 Tilsynet

Tilsynet har ansvar for planlegging og gjennomføring av offentlig kontroll på Mattilsynets ansvarsområder.

Tilsynet utøver delegert myndighet som førsteinstans, fører kontroll med regelverks-etterlevelse, gir veiledning til virksomheter og enkeltpersoner, og fatter vedtak i konkrete saker. Tilsynet har også ansvar for beredskap og hendelseshåndtering innenfor sine fagområder. Virksomheten er organisert i fire tilsynsdivisjoner – akvakultur, landdyr og slakteri, mat og grensekontroll samt planter, fôr og drikkevann – som samlet ivaretar Mattilsynets operative tilsyns- og kontrolloppgaver.

Ressursene i Mattilsynet fordeles mellom hovedkontor og tilsynsdivisjoner basert på oppgaveportefølje, risikobilde og prioriteringer. Ressursfordelingen vurderes jevnlig for å sikre at kapasiteten er tilpasset kontrollbehovet.

Tilsynsdivisjonene er plassert på ca. 100 lokasjoner (inkludert grensekontrollstasjoner og kjøttkontroll).

Mattilsynet har om lag 1260 ansatte, hvorav ca. 700 er inspektører.

Mattilsynet samarbeider med en rekke offentlige aktører, herunder politiet, Tolletaten, Kystvakten, Statsforvalter og kommunene. Samarbeidet skal bidra til en helhetlig og effektiv offentlig kontroll gjennom informasjonsutveksling, koordinering av aktiviteter, felles oppfølging av hendelser og støtte ved håndheving av regelverket og beredskapssituasjoner.

3.2 Delegering og samarbeid

Hovedkontoret ved avdeling styring er koordinerende organ for MANCP.

Mattilsynets myndighet til å føre kontroll og fatte enkeltvedtak delegeres til Mattilsynet tilsynet.

Delegeringen omfatter myndighet til å føre kontroll og fatte enkeltvedtak som etter lov, forskrift eller særskilt delegering fra departementene, er tillagt Mattilsynet, og hvor verken forvaltningsnivå er presisert i lov eller forskrift eller delegert til andre, jf. [Delegering av myndighet fra Mattilsynet hovedkontoret til Mattilsynets tilsynet](#).

Mattilsynet utfører hoveddelen av kontrollen selv, men har delegert myndighet på enkelte områder:

- Debio¹: kontroll og vedtak innen økologisk produksjon

Debio er en medlemsorganisasjon som skal sikre tillit og samarbeid mellom alle parter innen produksjon, omsetning og forbruk av økologiske varer.

Debios hovedoppgave er å kontrollere om økologiske virksomheter produserer, merker og omsetter økologiske produkter i samsvar med regelverket for økologisk produksjon.

Mattilsynet gjennomfører årlig revisjon av Debio for å følge opp at kontrolloppgavene utføres i samsvar med gjeldende regelverk og delegerte oppgaver

- Statsforvaltere og kommuner²: oppgaver knyttet til plantevernmidler og floghavre

Statsforvalterne og kommunene er delegert myndighet etter § 8 i forskrift om plantevernmidler (FOR-2015-05-06-455) til å avholde eksamen og utstede autorisasjonsbevis for bruk av plantevernmidler.

Kommunene er delegert myndighet til å fatte vedtak om tillatelse til spredning av plantevernmidler fra luftfartøy etter samme forskrifts § 17. I tillegg er kommunene delegert myndighet til enkelte andre offentlige oppgaver knyttet til forvaltningen av bruk av plantevernmidler etter §§ 19 og 22.

3.3 Kunnskapsstøtte og laboratorier

3.3.1 Vitenskapskomitéen for mat og miljø (VKM)

Vitenskapskomitéen for mat og miljø (VKM) gir uavhengige, tverrfaglige risikovurderinger til Mattilsynet og Miljødirektoratet om forhold av betydning for mattrygghet og miljø. Sekretariatet er plassert ved Folkehelseinstituttet.

3.3.2 Statlige kunnskapsstøtteinstitutter

Mattilsynet får forskningsbasert kunnskapsstøtte gjennom samarbeid med statlige institutter. Dette skal sikre et faglig grunnlag for vedtak og omfatter også beredskap, referansefunksjoner og støtte til overvåkings- og kontrollprogrammer.

Følgende institutter gir kunnskapsstøtte og utfører analyser, undersøkelser og diagnostikk:

- Veterinærinstituttet (VI) - dyre- og fiskehelse, fôr- og mattrygghet
- Folkehelseinstituttet (FHI) - smittsomme sykdommer, drikkevann, toksikologi, ernæring
- Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) - plantehelse, plantevernmidler, jord og miljø
- Havforskningsinstituttet (HI) - helse og velferd hos akvatiske dyr, sjømat og fôr
- Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) - dyrehelse, mattrygghet, veterinærmedisin og kompetanseutvikling

3.3.3 Andre kunnskapsstøtteinstitutter og laboratorier

¹ [Instruks til Debio og Mattilsynet Tilsynet om utøvelse av delegert myndighet etter økologi forskriften](#)

² [Instruks til kommunen og statsforvalter om utøvelse av delegert myndighet etter plantevernmidelforskriften](#)

- Danmarks Tekniske Universitet (DTU) - matkontaktmaterialer
- Kimen såvarelaboratoriet - såvarekvalitet og frøoverførte sykdommer
- Wageningen Food Safety Research - rester av veterinærmedisiner og forurensninger i animalsk mat

Detaljer om leveranser fremgår av inngåtte avtaler.

3.3.4 Andre rådgivende instanser

Mattilsynet innhenter råd fra:

- Rådet for dyreetikk - etiske vurderinger
- Det veterinærmedisinske rettsråd - faglige vurderinger i veterinærsaker
- Den nasjonale forsøksdyrkomiteen - råd om forsvarlig bruk av forsøksdyr

3.3.5 Offisielle laboratorier

Offisielle laboratorier utpekes i henhold til kontrollforordningens art. 37 for å utføre analyser i forbindelse med offentlig kontroll. Oversikt over disse ligger på våre nettsider: [Laboratorier | Mattilsynet](#).

Utpekingen av laboratorier baseres på dokumentert faglig kompetanse, herunder akkreditering etter ISO 17025, deltakelse i relevante ringtester og tilgang til nødvendige ressurser. Laboratoriene skal utføre sine oppgaver på en upartisk og uavhengig måte.

Laboratoriene utpekes blant annet etter søknad, på grunnlag av revisjoner og ringtestresultater, gjennom anbudsprosesser eller som følge av funksjonen som nasjonalt referanselaboratorium.

Mattilsynet stiller krav om at laboratoriene varsler relevante myndigheter ved funn som kan innebære risiko for helse, miljø eller regelverksetterlevelse. Laboratoriene kan heller ikke benytte underleverandører med mindre disse oppfyller tilsvarende krav og er godkjent for oppgaven.

Ved relevante funn skal analyser verifiseres av nasjonalt referanselaboratorium.

Oppfølging av laboratoriene skjer primært gjennom Norsk Akkreditering og nasjonale referanselaboratorier, som sikrer at krav til kvalitet og metode etterleves.

3.3.6 Nasjonale referanselaboratorier

Mattilsynet utpeker nasjonale referanselaboratorier i tråd med kontrollforordningen art. 101, for områder der EU har etablert referanselaboratorier.

Veterinærinstituttet har hovedansvar for dyre- og fiskehelse og mikrobiologiske agens i mat. Havforskningsinstituttet dekker sjømat, Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) plantehelse og plantevernmiddelrester, og Norges miljø- og biovitenskaplige universitet (NMBU) algetoksiner og biehelse. På områder der nasjonal kompetanse mangler, er laboratorier i utlandet utpekt.

Referanselaboratoriene er akkreditert (ISO 17025) og skal sikre kvalitet og metode i analysene. De følger opp offisielle laboratorier, deltar i EU-nettverk og sammenliknende prøvinger, og bidrar til utvikling og gjennomføring av overvåkings- og kontrollprogrammer. De gir også faglig veiledning, rapporterer til EFSA og fungerer som beredskaps-laboratorier.

4. Risikobasert planlegging, prioritering og gjennomføring

4.1 Offentlig kontroll

4.1.1 Risikobasert offentlig kontroll

Vi tar utgangspunkt i en tilstandsbeskrivelse (oppdatert informasjonsgrunnlag) på et overordnet fagområde for planlegging av den offentlige kontrollen.

Informasjonsgrunnlaget bygger blant annet på:

- forekomst av nye sykdommer, planteskadegjørere eller andre risikoer for menneskers eller dyrs helse, dyrevelferd – og miljø når det gjelder plantevernmidler
- vitenskapelige funn innenfor fagområdene
- resultater av Mattilsynets offentlige kontroller
- funn fra interne revisjoner og kontroller utført i Norge fra ESA og tredjestater

Tilsynsdivisjonene er ansvarlige for å utarbeide og oppdatere informasjonsgrunnlaget (beskrivelse av tilstand). Med bakgrunn i tilstandsbeskrivelsene identifiseres hovedutfordringene og hvem som eier disse. Tilstandsbeskrivelsene gir et kunnskapsgrunnlag for risikovurderinger og prioriteringer av offentlig kontroll, herunder kontrollfrekvens, kontrollmetoder og ressursinnsats.

MANCP gir en beskrivelse av hvordan vi jobber med planlegging, gjennomføring, oppfølging og evaluering av den offentlige kontrollen i Mattilsynet som helhet.

Dokumentet er et dynamisk dokument som videreutvikles og oppdateres i takt med at den nye organisasjonen finner sin form, i lys av endringer i risikobildet og når øvrige behov for nødvendige justeringer tilsier det.

4.1.2 Obligatorisk offentlig kontroll

Noen kontrolloppgaver er obligatoriske. Dette gjelder for eksempel kjøttkontrollen og kontroll av import av dyr, animalske produkter og enkelte andre risikoprodukter fra tredjeland.

4.2 Gjeldende prioriteringer

4.2.1 Prioriteringer 2026-2031

Der regelverket gir rom for nasjonale prioriteringer, rettes kontrollinnsatsen mot områder som, basert på tilstandsbeskrivelsene, vurderes å innebære størst risiko og ha størst behov for oppfølging.

Dyrehelse, dyrevelferd og mattrygghet for landdyr og i slakteri

I planperioden skal det legges vekt på å opprettholde og dokumentere Norges dyrehelsestatus gjennom overvåking og tidlig deteksjon, effektiv beredskap og hendelseshåndtering, forebyggende smittevern i dyrehold, risikobasert import- og grensekontroll, oppfølging av antimikrobiell resistens, målrettede tiltak innen særskilte risikoområder, samt videreutvikling av datagrunnlag og metoder for både dyrehelse og dyrevelferd, og oppfølging av internasjonale forpliktelser.

I forbindelse med dyrevelferd skal det legges vekt på å styrke den risikobaserte oppfølgingen av alvorlige brudd på dyrevelferdsregelverket, særlig i dyrehold med vedvarende utfordringer, sikre raskere og mer treffsikker håndtering av alvorlige bekymringsmeldinger, redusere tap og lidelse hos dyr på beite og videreføre målrettet oppfølging av svin, fjørfe, småfe og storfe.

Videre skal kunnskaps- og datagrunnlaget for tilsyn styrkes gjennom bedre systemstøtte og økt bruk av slakteridata, samtidig som oppfølgingen av dyrevelferdsmeldingen og nytt regelverk på området videreføres.

Fôrtrygghet, plantevernmidler og animalsk produkter

Overvåking og kartlegging av planteskadegjørere skal opprettholdes for å sikre tidlig oppdagelse og et godt kunnskapsgrunnlag. Det skal også arbeides for å redusere etterslepet i godkjenningen av plantevernmidler og følge opp plantevernmiddelbruk for å begrense risiko for helse og miljø.

Andre prioriteringer er: sikre trygg og bærekraftig håndtering av animalske biprodukter, biorest og fiskeslam, kontroll i biogass- og gjødselvarerområdet, følge opp avvik og svakheter på fôrområdet, bidra til regelverksutvikling for bærekraftig fôr og sirkulær ressursutnyttelse, samt sikre forsvarlig og risikobasert kontroll med økologisk produksjon og omsetning.

Mattrygghet, import og eksport

I planperioden skal det legges vekt på å styrke den risikobaserte kontrollen med mikrobiologiske og kjemiske farer i mat, særlig Listeria, EHEC, Salmonella og importerte risikovarer, videreutvikle overvåkings- og kartleggingsprogrammene, forbedre datagrunnlaget for tilsyn innen detaljist- og importområdet, styrke beredskap og hendelseshåndtering ved utbrudd og importrelaterte hendelser, samt videreføre innsatsen mot matkriminalitet og alvorlige regelverksbrudd i matkjeden.

Det skal også legges vekt på å styrke forbrukerbeskyttelsen gjennom oppfølging av merking, allergeninformasjon, tilsetningsstoffer, frivillige merkeordninger og markedsføring, samt målrettet oppfølging av kosttilskudd, kosmetikk og andre produkter som kan innebære helsefare, villedning eller manglende etterlevelse av regelverket.

Fiskehelse og fiskevelferd

I planperioden skal det legges vekt på å redusere dødelighet og styrke fiskehelse og -velferd gjennom risikobasert tilsyn og tydelig virkemiddelbruk overfor anlegg med vedvarende utfordringer, styrket biosikkerhet og beredskap mot smittsomme sykdommer og miljøhendelser, forbedret etterlevelse av regelverk ved håndtering og slakting av fisk, målrettet oppfølging av lakselus og andre sentrale sykdomsutfordringer, utvikling og bruk av datagrunnlag og teknologi i tilsynet, samt videreutvikling av regelverk og samordning mellom myndigheter for å understøtte en mer bærekraftig akvakulturnæring.

I forbindelse med dyrevelferd skal det legges vekt på å redusere dødelighet og dårlig velferd i oppdrett gjennom risikobasert oppfølging av anlegg med de svakeste velferdsresultatene, styrke overvåking, styringssystemer og bruk av teknologi for velferdsvurdering, følge opp hendelser og produksjonsforhold som gir alvorlig nedsatt fiskevelferd, bidra til overgang til driftsformer og oppdrettssystemer som reduserer lakselus og belastende behandling, samt videreutvikle regelverk og kontrollgrunnlag for akvatiske dyr.

4.3 Gjennomføring av offentlig kontroll

4.3.1 Kontrollformer

Kvalitetsdokumenter som beskriver prosedyrer og rutiner for planlegging, gjennomføring, dokumentasjon og oppfølging av offentlig kontroll, er samlet i Mattilsynets kvalitetssystem.

Mattilsynet benytter flere kontrollmetoder for å verifisere etterlevelse:

- inspeksjon (hovedsakelig uanmeldt)
- revisjon (systemrettet kontroll)
- dokumentkontroll
- prøvetaking
- systemrevisjon, konsern- og kjedetilsyn

Mattilsynet arbeider for å sikre at offentlig kontroll er effektiv og hensiktsmessig. Dette gjøres blant annet gjennom:

- evaluering av måloppnåelse og effekt av kontrolltiltak
- bruk av data og analyser for å forbedre beslutningsgrunnlaget for prioriteringer
- utvikling av digitale løsninger og standardiserte metoder

5. Beredskap og gjensidig bistand

Mattilsynet har dokumenterte beredskapsplaner for håndtering av uønskede hendelser. Planene omfatter både hovedkontorets og tilsynsdivisjonenes roller og ansvar. Tilsynsdivisjonene har ansvar for beredskap innenfor egne ansvarsområder, hovedkontoret har ansvar for virksomhetsfunksjonen og direktoratsfunksjonen. Roller, ansvar og myndighet er nedfelt i en felles beredskapsinstruks for hele Mattilsynet. Det pågår arbeid med å videreutvikle beredskapsplanenes struktur og innhold, slik at de er tilpasset Mattilsynets gjeldende organisering.

Mattilsynet legger til rette for samarbeid og gjensidig bistand med andre EØS-land i tråd med kontrollforordningen. Dette omfatter utveksling av informasjon, koordinering av tiltak og oppfølging av hendelser på tvers av landegrenser.

Mattilsynet samarbeider med:

- Politi, tollvesen, kystvakt og kommuner, som på anmodning skal bistå tilsynsmyndigheten
- Nordisk-baltisk memorandum om veterinærmedisinsk samarbeid
- Totalforsvaret - det nye og moderniserte totalforsvarskonseptet omfatter gjensidig støtte og samarbeid mellom Forsvaret og det sivile samfunn i hele krisespekteret fra fred til sikkerhetspolitisk krise og krig

6. Kompetanse og opplæring

Mattilsynet arbeider med kompetanseutvikling gjennom:

- lovpålagte kurs

- opplæring av våre inspektører
- fagrettede tiltak
- deltakelse i EU-programmet «Better Training for Safer Food»

De fleste viktige felleskurs organiseres og dokumenteres gjennom Mattilsynets læringsplattform.

Ledere må ha oversikt over enhetens langsiktige kompetansebehov og sikre riktig og nødvendig kompetanse gjennom rullerende planer og individuelle utviklingsplaner.

I tilsynsdivisjonene har alle relevante medarbeidere basiskompetanse i tilsyn. Det innebærer å beherske det grunnleggende som trengs for å planlegge, gjennomføre og følge opp offentlig kontroll på en faglig forsvarlig og lik måte.

De langsiktige kompetanseplanene skal henge sammen med tilsynsdivisjonenes flerårige planer.

7. Verifikasjon av den offentlige kontrollen

Tilsynsdivisjonene er ansvarlige for å etterprøve og bekrefte (verifisere) at den offentlige kontrollen gjennomføres i tråd med gjeldende krav.**8. Revisjoner**

8.1 Interne revisjoner

Interne revisjoner utføres av en ekstern aktør.

8.2 Eksterne revisjoner

- ESA gjennomfører regelmessige revisjoner
- Riksrevisjonen reviderer regnskap og forvaltning
- Revisjoner gjennomført av tredjeland

Revisjonene oppleves som viktig supplement til egne evalueringer og revisjoner av vårt arbeid.

8.3 Revisjon av delegert myndighet

Mattilsynet ved hovedkontoret utfører revisjon av eksterne organer som Debio, kunnskapsstøtteinstitutter og laboratoriene.

9. Evaluering og rapportering

9.1 Oppfølging av resultater fra offentlig kontroll

Manglende etterlevelse og andre funn som avdekkes gjennom offentlig kontroll, følges opp i samsvar med dokumenterte prosedyrer i Mattilsynets kvalitetsstyringssystem.

Resultatene fra offentlig kontroll gjennomgås systematisk gjennom tertialrapportering og styringsdialog. Gjennomgangen omfatter, der det er relevant:

- dokumentasjon fra offentlig kontroll, herunder dokumentert manglende etterlevelse og oppfølgingstiltak
- resultater av klagesaksbehandling
- annen relevant informasjon fra gjennomføringen og oppfølgingen av offentlig kontroll

Evalueringsene skal bidra til organisatorisk læring, kontinuerlig forbedring og prioritering av framtidig offentlig kontroll.

Informasjonen brukes også som grunnlag for den årlige rapporten om offentlig kontroll (AROC³).

9.2 Oppfølging av resultater fra revisjoner og verifisering

Manglende etterlevelse og andre funn som avdekkes gjennom revisjoner, verifiseringsprosedyrer og andre interne oppfølgingsaktiviteter, registreres i Mattilsynets interne avvikssystem.

Identifisert manglende etterlevelse og andre funn følges opp gjennom:

- tertialrapportering og styringssamtale mellom administrerende direktør, direktører ved hovedkontoret og direktørene for tilsynsdivisjonene
- ledelsens årlige gjennomgang av kvalitetsstyringssystemet
- korrigerende tiltak der det er nødvendig

Funn fra revisjoner og verifisering brukes som grunnlag for gjennomgang og, der det er relevant, oppdatering av den flerårige nasjonale kontrollplanen (MANCP), dokumenterte prosedyrer og planleggingen av offentlig kontroll.

10. Oppdatering av planen

MANCP oppdateres basert på:

- risikobildet
- resultater fra offentlig kontroll
- utvikling i regelverk og kunnskapsgrunnlag

I tillegg tas det hensyn til:

- endringer i organisering og ledelse av vedkommende myndigheter
- resultater fra ESA og andre internasjonale revisjoner
- relevante vitenskapelige funn og nye risikovurderinger

MANCP offentliggjøres på våre nettsider.

³ AROC = Annual Report on Official Controls - Dette er årsrapporten om offentlig kontroll som skal utarbeides i henhold til Kontrollforordningen (EU) 2017/625

11. Rettslig grunnlag

Planen bygger på kravene i [kontrollforordningen](#) (EU) 2017/625, artiklene 109–111, og tilhørende norsk forskrift om offentlig kontroll og EUs veiledningsdokumentet:

[Requirements for the multi-annual national control plans.pdf](#).

Forfatter

Kari Bryhni

Seksjon virksomhetsstyring

Endringer

Nytt dokument. Dette dokumentet erstatter Flerårig nasjonal kontrollplan (MANCP) (2015/196968.)

Revidert dokument etter omorganisering av Mattilsynet
1. mai 2025